

North Africa

Så er vi tilbage til Mid War, forvirrende? Måske, men med "North Africa and the Mediterranean, 1942-1943" (NA) hopper vi lige fra Ruslands 1944 sortsvedede stepper tilbage til, tja 1942-43 Nordafrika og Middelhavet (fantastisk oversat ikke?).

Hvorfor nu det, siger du så? Lad os sammen se på denne nye bog og se om vi bliver klogere. Som noget helt nyt, har jeg en gæsteanmelder ind over, da Bjarne anmelder sine elskede Bittere.

Ørkenkrigen, som den udspillede sig i 1942-43, er vel noget af det bedst kendte her i den vestlige verden, og det er vel også den del af krigen der er omspændt af mest élan, desperation, og en underlig kombination af råhed og omsorg for sårede fjendtlige soldater.

www.flamesofwar.com

Ørkenkrigen bestod lige fra starten af en række storoffensiver, som fik fronten til at bølge frem og tilbage. I juni 1940 indledtes 'festen' med, at en mindre britisk styrke erobrede et italiensk fort i Libyen. I september 1940 indledte italienerne i Libyen en større offensiv ind i Egypten mod de britiske styrker der. Offensiven blev hurtigt opsnappet, og i december indledte briterne en

moderat modoffensiv, med få men velvalgte enheder. Operation Compass startede som et fem-dages lokalt raid, men endte med totalt sammenbrud for de italienske styrker.

Tyskland sendte et kontingent tropper (DAK) til hjælp, for at undgå at de italienske styrker brød totalt sammen - Fuld stop - For at undgå sammenblanding, skal vi lige have slået en ting fast. DAK = Deutsches Afrikakorps = Afrikakorpset refererer til den oprindelige enhed, som blev sendt til Libyen den 14. februar 1941, som selv om den ikke blev opløst, blev en del af den stadig større tyske og italienske tilstedeværelse i Nordafrika, på grund af dens rolle fra februar 1941 til maj 1943 under felttoget i Nordafrika. I nogle sammenhænge bruges det imidlertid til at beskrive alle tyske enheder i Nordafrika, det er det ikke. - Tilbage - Aksestyrkerne indledte to gange storstilede angreb på de allierede. Begge gange blev de allierede (Commonwealth) presset tilbage til Egypten. Begge gange slog de allierede igen og genvandt det tabte terræn.

Ved den 2. og sidste akseoffensiv blev de allierede styrker presset langt ind i Egypten. Men de allierede stod fast ved El-Alamein og derefter vandt de en afgørende sejr ved Alam el Halfa. I det Andet slag om El-Alamein (November 1942), slog de igen og drev aksestyrkerne vestpå, helt ud af Libyen. Aksestyrkerne blev drevet helt til Tunesien, hvor Ørkenkrigen i princippet sluttede og gik over i Felttoget i Tunesien. Dette slag blev indledt i november 1942.

Ørkenkrigen var stærkt påvirket af, om forsyninger kunne bringes frem. Hvis de allierede styrker, som opererede fra den belejrede ø Malta, kunne forstyrre eller helt afbryde aksemagternes

konvojer, var det af afgørende betydning. I efteråret 1942 betød dette, at Rommel gik glip af forstærkninger, forsyninger og brændstof, som var kritisk for om han kunne fortsætte kampen. Samtidig er to af krigens næste største personligheder på spil i Afrika, og her tænker jeg selvfølgelig på feltmarskal Rommel og Montgomery, øverstbefalende over den 8. armé.

Rommel, bedre kendt som 'the Desert Fox' (Ørkenræven) pga. sin indsats i Nordafrika, var øverste leder af Afrikakorpset fra 1941 til 1943 og kørte stort set om hjørner med de vestlige allierede i 3 år, med en håndfuld tyske og italienske elitedivisioner. Han udnyttede bevægelseskrigen til det yderste og indtog mod al forventning Tobruk i 1942 og pressede fronten til El-Alamein, omkring 100 km fra Cairo. Misfornøjet med briternes indsats, udnævnte Churchill Montgomery som øverstbefalende i Afrika i 1942. Takket være Monty's nidkære forberedelse, blev Rommel godt og grundigt slået og pga. dårlige forsyningslinjer valgte Rommel at trække tropperne helt tilbage til Tunesien, stik mod en rasende Hitlers ordre. Hitler ønskede dog ikke at straffe hans ynglingsgeneral på dette tidspunkt af krigen. Rommel var en syg mand efter El Alamein (dårlig diæt og presset fra fronten havde ødelagt Rommels mave, og en ynkkelig næseinfektion var nok) og tog tilbage til Tyskland, men han vendte tilbage til fronten efter en kortere sygeperiode. Kort efter at være vendt tilbage, blev han dog kaldt tilbage til Tyskland og blev dermed tvunget til at forlade 'den synkende skude.'

Montgomery er nok mindre kendt end hans berømte tyske modstander, men Montgomery var den allierede general, som først vandt en afgørende sejr over tyskerne i sensommeren 1942 (Alam el Halfa); Stalingrad var jo først senere på året. Sjovt nok anså den tyske værnemagt Montgomery for en mindre farlig modstander end eks. Patton, da de mente at han var overforsigtig og bundet af vaner. Montgomery havde størst succes med velplanlagte angreb med overvældende styrker, som ved El-Alamein. En del af Montgomerys forsigtighed skyldes måske, at han hovedsagelig havde ansvaret for britiske og canadiske styrker. De var færre end

de amerikanske styrker og havde sværere ved at erstatte tab. Samtidig havde 1. verdenskrigs store meningsløse tab af menneskelig traumatiseret meget af den britiske befolkning og ikke mindst officerskorpset, der for alt i verden ville undgå 1. verdenskrigs 'fejltrin'. Ved 1. verdenskrigs udbrud i 1914 blev Montgomerys regiment flyttet til Frankrig. Montgomery blev alvorligt såret ved slaget om Ypres 13. oktober 1914, så krigens meningsløshed var altså ikke tabt for Montgomery. Forsigtigheden til trods, stod han bag en af de mest dristige allierede aktioner under krigen i Europa, Operation Market Garden. Ved brug af faldskærmstropper var planen at erobre strategiske broer i Holland for at fremskynde en afslutning af krigen. Planen mislykkedes, da det ikke lykkedes at holde broen over Rhinen i Arnhem – men mere om dette i kommende anmeldelser. Det lykkedes Montgomery at presse de tyske styrker under ledelse af feltmarskal Erwin Rommel ud af Egypten efter slaget ved El-Alamein. Dette slag regnes sammen med slaget ved Midway og slaget om Stalingrad som centrale vendepunkter i krigen.

Altså intet mindre end en fantastisk kombination, der ligger lige til højrefod for film, bøger, spil og ikke mindst det vi er samlet for, Figurkrigsspil.

NA starter som sædvanlig med de tyske lister. Det første der slå en, er at det nye princip for support platoons er overført. Dette var vel ventet, men stadig det er ret godt. Det andet med 1-2 support options pr. combat platoon, var efterhånden også slidt i kanten. Også nu hvor 1750 points efterhånden bliver normen, er der er altså nogle kompagnier der ikke rigtig kan få noget nice for de 250 ekstra, pga. 1 support option pr. combat platoone. Der hvor det begynder at se helt nyt ud, er at de forskellige lande er opdelt i perioder.

We split the German and British sections into theatres to reflect the changes in equipment and organisation as the war progressed. The Germans have two sections, one for the Afrikakorps in the desert, and one for the later forces in Tunisia and Italy. The British have three, one each for the desert, Tunisia and Italy. This will

also make it easier for players to pick a force, as they no longer have to filter out all the irrelevant options for the theatre they are playing in

Således at man bør kunne spille historisk og undgå underlige lister kombinationer. Jeg vil derfor forsøge at opdele anmeldelse i disse perioder. Som i Afrika bogen, skal man med NA lige holde øje med at det der er speciale opgrades til speciale divisioner, og ikke alle kan få alt og nogle gange kan man ikke få det hele. Dette er specielt ved tyskerne, hvor eks. 21. Panzer division (PD) kan få noget og 15 PD. noget andet. Desværre er invasionen i Italien med i NA. Jeg tror det havde klædt bogen at droppe Italien, og koncentrere sig om Afrika og Tunesien, men lad os nu se.

Germany (Africa)

Panzerkompanie har, som vi har set det før, lidt billige tanks, men ellers er der ikke meget nyt her. Jo, det skulle da lige være Tiger i ørkenen – er Battlefront blevet stive? Afrika Schützenkompanie ser ret spændende ud, god rabat til MG teams, det var vel også på sin plads, MG teams har vel altid været spillets dyreste og derved dårligst teams. Samtidig kan man købe PAK38 og opgradere en af disse til 6 pdr. eller Pak36(r). Lad dig ikke narre, den sidste er en 76,2 mm. Derudover kan man købe en 80 mm mortar og et AT Rifle team, denne kan opgraderes til en 28 mm gun. Det er ret nice det her, det er så 11 teams i et alm. Schützenkompanie, godt med AT og MG super, virkelige godt med en ny

organisering. Samtidig tæller combat attachede HMG fra HQ ikke mere ned på moralen, men tæller som om de har været der hele tiden – nice lille detalje.

Schützenkompanie kan købe PAK38, morterer og PZK41 til deres combat platoons. Det virker ret nice, gode muligheder for sjov her. Dette falder dog ret hurtigt til jorden, når man blader videre til Panzerpionierkompanie, som har nøjagtig den samme organisation, for 15 pt. ekstra, får man opgraderet hele sin platoon til Pioneer (de er dog rifle/MG teams), men det er nok ikke det svære valg alligevel. Aufklärungs kompagniet er lavet helt om og er erstattet af et Panzerspähkompanie, som bare ser nice ud, en masse AC SdKfz 221, 222, 223 og den tungere Sd Kfz 231 (8-rad). Brumm, brumm. Man bliver sgu helt salig.

Samtidig kan man opgradere sit infanteri til at køre i SdKfz 250, så alt er ikke tabt for dem (som mig), der har en mængde SdKfz 250 stående. Panzerspähkompanie virker ret sjovt og gennemarbejdet. Desværre kræver dette kompagni en stor mængde armored cars, noget der nok kan skræmme de fleste. Fallschirmjägerkompanie & Fallschirmpionierkompanie virker super historisk, de virker desværre også lidt forringet i forhold til hvad de kan vælge af support, men det er nok historisk rigtigt. Supporten til ovenstående kompagnier er som vi kender den fra Afrika, dog er Tiger og Nebelwerfers også med, hvilket virker underligt. Nebelwerfers har

fået en solid rabat, men de var jo også dyre og dårlige før... Nå ja, det var de så ikke, pænt underligt med den rabat alligevel.

Germany (Tunisia & Italy)

Aaahhh, det er godt, med s.Pz.-Abt. 501 Schwere Panzerkompanie, endelig et Tiger kompagni i MW. Det også nice, at deres støtte PZIII ikke mere tæller ned på moralen. Det var nok derfor, at vi ikke oplevede så mange Tiger med PZIII støtte før. Panzerkompanie er, som vi har set før, dog kan man ikke mere vælge de lette PZIII. Ret nice historisk pointe her. Gepanzerte Panzergrenadierkompanie. Damn, de er blevet billige, det er da fantastisk. Så er de vel billigere end den samme LW udgave. Måske det er på sin plads. Jeg har altid syntes at tyskere i SdKfz var kanondyre. Desværre mister de alm. Panzergrenadier & Panzerpionier deres sjove organisering fra ørkenen, og bliver lidt la la, 'det har vi set før'. Panzerspähkompanie er igen nok det sjoveste kompagni. Et overflødhedshorn af små biler man kan drøne rundt med – fabelagtigt. Grenadierkompanie kan, som i den gamle Afrika bog, fås både som CT og CV, så ikke noget nyt her. Supporten til ovenstående kompagnier er som vi kender den fra Afrika, da Italy også er med kommer der dog nogle lidt underlige enheder med, her tænker jeg specielt på Flammpanzer III. Jeg sidder også og tænker; hvor hulen er PAK36 blevet af til de alm. tyske tropper? Fallschirmjäger har den dog?? Det er da underligt. Har Battlefront glemt den, eller mener de seriøst at i 1942-43 var der ikke flere PAK 36 i NA - hmm nej nok ikke vel.

Italy (Afrika)

Hvad er der så nyt her? Tja det hele, med undtagelse af deres Compagnia Carri; den alm. M14/41 er steget lidt, men ellers samme organisering. Squadrone Esplorante er italiensk version af et Panzerspähkompanie; det er ret vildt, hvis man ikke er bleg for at skulle købe, male og spille med 30+ små lette tanks, så er det her man skal slå til. Hold da op, det er nok her man pt. kan få flest tanks i MW perioden. Alle alm. italienske infanterikompanier er nu bataljoner; det er godt set af BF, der er virkelig kød på italienerne nu. Samtidig har de fået en ny regel, Immobil Division, som gør at infanteribataljoner altid skal forsvare sig, også Bersaglieri, som ellers i 1942 var de to italienske pansrede (Ariete og Littorio) divisioners infanteri del og som alle steder står som motoriseret – men så går det vel ud over deres mulighed for at få tank support ol. ? Jaaa – eller nej. Det gør det så ikke. Jeg syntes det er noget skidt, at nogle kompagnier er tvunget til det ene eller det andet, specielt infanteri kompagnier. Det er sjovt nok til historiske spil ol., men det holder ikke til turneringer. Specielt når der ingen synlige tegn er på forringet adgang til support. Battaglione Bersaglieri, er italiensk eliteinfanteri og det ses; de virker ret hårde og sjove. Deres kampdelinger er integreret med HMG og PAK, lidt som med det tyske Schützenkompanie, dog er der ingen mulighed for at vælge til eller fra; de er der bare. Battaglione Fucilieri–Africa er opdelt lidt kedeligt som Bersaglieri, dog har de en væsentlig dårligere mulighed for at blive gode, du skal stadig slå for motivation og evne.

Italy (Sicily & Italy)

Med Battaglione Fucilieri på Sicilien og i Italien er bunden nået; det er her italienerne laver deres sidste stand under WWII og får bølle bank - og måske alligevel ikke. Det er en ret interessant liste de har, med Franske Renault R-35 og Sermovente 90/53, godt bakket op af en ustyrlig mængde infanteri. Jeg tror man kommer pænt langt med en Battaglione Fucilieri liste, hvis man kan overkomme at male alle de infanteribaser, men hvis man spiller russer er det jo bare hvad der er normalt. Paracadutisti skulle, sammen

med deres tyske Fallschirmjäger kolleger, være indsat mod Malta i operation C3 (kodenavn Herkules), en mission som aldrig blev til noget. I stedet blev de indsat som umobilt, almindeligt infanteri ved El-Alamein, hvor de blev omgået og efterfølgende stort set udslettet. Ud over dette faktum, er det ellers et interessant kompagni, der nok kan få et par tilhængere eller flere.

Commenwealth

Med den nye bog om Afrika og Italien, er Commenwealth styrkerne blevet delt op i Afrika, Tunesien og Italien. Det er der god fornuft i, for de britiske styrkers udstyr ændrer sig gennem krigen omkring Middelhavet, ikke mindst fordi de får flere køretøjer og bedre kampvogne. I den gamle ørkenbog kunne man lave underlige kombinationer, såsom Mathilda II og Piats, men det er der nu styr på. Piats kan du f.eks. slet ikke få i Afrika, kun i dit HQ i Tunesien, mens alle riffeldelinger kan få en Piat i Italien. Samtidigt har Battlefront forsøgt at få styr på mylderet af Commenwealth styrker og det er der stort set kommet; det er overskueligt angivet hvad de forskellige nationaliteter har adgang til af styrker og hvad de koster, så du skal ikke længere regne hærstørrelsers point om. I den nye bog er der, ud over de traditionelle hære, kommet infanteri kampvogne, Commando og Airborne kampagner til. Dem vil jeg vende tilbage til.

Commenwealth (Africa)

Riffelkompagnerne i Afrika har det ikke nemt. De kan kun få langsomme kampvogne, med svage kanoner (som ikke kan bruges mod infanteri og kanoner) som support, og briternes hemmelige våben, Wickers HMG i Universal Carriers, får de først i Tunesien. Det er alt i alt en noget sløv affære. En god nyhed er dog, at briterne nu kan få fire tunge antiluftskyts, med ROF 3 og AT 14 for omkring 250 points. Vildt at tænke på, som Steen ville have sagt. Og så får de adgang til medium artilleri. Sticky Bombs er blevet noget billigere, men om de er det værd, står endnu tilbage at afprøve, da de slår dine egne stands ihjel på en 1'er. I Afrika får indere og ghurkaer i øvrigt en lille smule rabat, hvilket i højeste grad var tiltrængt. Tunge kampvognskompagnier består af Lee Grant eller Sherman kampvogne, med Crusader og Stuart som det lette og mobile element – mens det med de lette kompagnier er omvendt. Sherman kampvognene koster 340 pt. for Confident Trained, hvilket skal sammenlignes med Panzer IVE pris på 300 pt.. De skyder godt nok kortere, men er Veterans, og har Storm Trooper Move og Protected Ammo special regler. Jeg synes det er en anelse for dyrt for de britiske køretøjer.

Nyt er også kompagnier der består af lutter infanterikampvogne. I Afrika kan disse kompagnier kun få Valentine II og Mathilda II. Valentines er latterlig, mens Mathilda er en

ikonisk kampvogn, der ikke uinteressant har top armor 2, 7 i front armor og er relativt billige – den styrke kunne det være sjovt at afprøve. Som støtte har de infanteri, Universal Carriers, 25 pdr og fly.

Motoriserede kompagnier mister deres Lorie delinger, tilbage er deres alm. delinger med en masse lidt ubrugelige Boys antitank rifler. De kan få op til 6 Lee Grant og Churchill kampvogne som støtte. Specielt Churchill må være temmelig hårde i MW.

Du kan få 17/25 pt. i Afrika, hvilket ikke er helt korrekt. Måske for at kunne klare tyskenes Tiger kampvogne, som vist heller ikke var der rent historisk.

Commenwealth (Tunesien)

Riffelkompagnier får nu adgang til flere Piats i deres hovedkvarter og Universal Carriers, bl.a. til deres tunge maskingeværer. De har Churchills som kampvognsstøtte. Kampionerer dukker også op, men har desværre ingen flammekastere. Se nu begynder det at ligne noget. Desværre er Bison selvkørende artilleri og de lækre tunge luftværnskanoner forsvundet. Inderne i Tunesien, også ghurkaere, bliver Fearless Veterans, men mister deres Blackards.

Kampvognskompanier består af Sherman kampvogne, med Stuarts som det lette element. Min anke mod denne hær er, at jeg synes at de britiske specialregler ikke helt kan kompensere for at deres delinger er for små i forhold til amerikanernes og deres kanoner ikke har Stabilizers. I stedet har briterne Indirect Fire regelen, som kræver at kampvognen står stille, så man får en rimeligt defensiv styrke - og det er der jo ikke så meget sjovt ved.

Infanteri kampvognskompanier består i Tunesien af rene Churchill. Med en hærstørrelse på 1750 point kan du lige få 14 af monsterene, som har HE ammo og top-armor 2. Det skal prøves en af dagene.

Commenwealth (Italy)

Kampvognskompanier består, ligesom i Tunesien, alene af Shermans og Stuarts kampvogne. Men i Italien er de blevet veteraner.

De er stadig for dyre. Motoriserede kompagnier får adgang til Lorie delinger med Piats. En platoon består så 7 stands, og det er jo ikke så ringe endda. Riffel kompagnierne får flere Piats og har Shermans som kampvognsstøtte.

Heldigvis for krigens udfald, blev alle britiskproducerede tanks efterladt i ørkenen. Tilliden til de britiske producerede Valentine og Crusader var, efter oplevelserne i 1941-42, for altid ødelagt og moralen hos de tropper der havde disse tanks led under dette. Matilda var egentlig en ok kampvogn efter 1943 standarten. Problemet var 2 pdr. kanonen. Det var umuligt at opgradere Matilda til en 6 pdr., da tårnet var for lille. Det der i den grad hæmmede briterne i ørkenen, var at deres 2 pdr. main kampvognskanon, ikke var i stand til at skyde en HE granat. Det er svært at bekæmpe en PAK med et antitankskud. 6 pdr. led af det samme problem, men HE ammunition var tilgængelig i små mængder i 1943. Churchill var egentlig en rigtigt god MW kampvogn, men desværre var den indviklet at producere. De første Churchills var nærmest håndsamlende og produktionsrutinerne var ikke tunet endnu.

Til gengæld skulle glæden ved de masseproducerede amerikanske kampvogne have været overvældende stor. Heraf bl.a. kælenavnet 'Honey' (Skat) Stuart. M4 Sherman, var på alle måder en overlegen kampvogn, i forhold til de britiske alternativer; god mobilitet, 75 mm hovedkanon - der kunne skyde både AP og HE, pålidelig og nem at reparere. Så desværre er ingen af de ellers ret cool britiske kampvogne med i Italien delen. Heller ikke Churchill. Tilbage er, som nok en overraskelse for de fleste, kun M4 Shermans i britisk tjeneste (go US).

Så er man, som mig, lidt forelsket i de tidlige britiske kampvogne, skal man være opmærksom på at de har en lille brugbarhed, og ikke kan bruges i Italien og senere i krigen. Inderne er Trained igen. Bishops er tilbage (de var væk i Tunesien), men det tror jeg nu er en fejl i bogen.

US (Tunisia & Italy)

Amerikanerne i NA har, som ventet, kun en (eller er det to) periode. Dette er fair nok, for de var jo

ikke med i Afrika men 'kun' i Tunesien og Italien. Amerikanerne virker på en gammel US spiller som mig, desværre meget som gammelt vin på nye flasker. Vi har sgu set det hele før (flere gange) - Rangers virker totalt ødelagt nu. Det er lidt en skam, for de var ret sjove med den gamle organisering, med en masse FT CO. Nu er det en Ranger bataljon, hvilket jo er sjovt nok, men kun med en CO, og mortar delingen er også væk som selvstændig deling. Der sker andre ændringer hist og her, men det er småting. Bazooka er blevet 5 points dyre, det virker lidt vel voldsomt - til gengæld falder T30 assault gun, Scott assault gun og 81 mm MMC væsentligt. Det er sådanne lidt gynger og karruseller, Kampvogns- og Armored inf. kompagnierne har fået en ok rabat, hvis de vælger de rigtige kombinationer, hvor Armored recon og inf. kompagnier vist har de samme organiseringer og priser. Det meste virker lidt billigere, men man skal huske at Bazooka er steget lidt, så man ender ofte på det samme. Jo 155 mm howitzer er kommet med, det burde de også. Det er fair nok.

Konklusion

NA er en cool bog; lad mig slå dette fast fra starten. Et must for alle FOW spillere. NA linker de nye tiltag med de gamle bøger flot, og resultatet er en virkelig lækker og medrivende bog. Design, diagrammer og billeder er vanlige godbidder. NA virker meget overbevisende på mig, samtidig er det vel heller ikke dyrt for alle de lande og kompagnier. Min bog holder stadig sammen, men jeg har hørt at andre oplever problemer med at sider falder ud. Det er surt at Battlefront ikke har styr på deres børnesygdomme endnu. Battlefront er vanen tro også ude med flere rigtig gode webartikler. De er et must for alle FOW spillere; se mere i bunden af denne artikel.

Desværre virker NA også ufuldendt. Det virker som om nogle lande virkelig har fået den store tur, mens andre lande bare er 'nå ja'. Tyskerne i Afrika delen virker ret nice; der er en god stemning over dem. Det er godt at der er forskel på, om man vælger den ene eller anden division, Tiger I kan f.eks. kun være med 15. PD og PAK36(r) er reserveret til 90. lette Afrika-division. Det er super med lidt opdeling,

så alle ikke bare kan få alt. Desværre virker Tunesien og Italien alt for åbne. Der er stort set frit valg på alle hylder og det er nok desværre fordi Italien også er inde over. Jeg syntes det ses ret tydeligt ved S.Pz.-Abt. 501 & 504 (Tiger kompagniet); det er altså en E organisering man kan lave og ikke en D organisering (den med PZIII), som var den organisering S.Pz.-Abt. 501 & 504 brugte i Tunesien. Italien virker ret sjov og gennearbejdet, med de store infanteri bataljoner. De skal nok kunne bruges – jeg synes der er lidt underligt med Immobil Division regelen, specielt for Bersaglieri - men man kan jo ikke få alt.

Briterne er nok et af de lande, der har fået rigtig meget ud af NA. Bare det at man nu nemt og overskueligt kan se hvad de forskellige Commonwealth styrker koster og man kan sammenligne dem, er helt vildt godt. Uoverskueligheden holdt i mine øjne briterne tilbage i Afrika bogen.

Desværre kommer den mangfoldighed med en pris. Det er ved første øjekast ret uoverskueligt hvem der kan få hvad som support og men man kan hurtigt miste overblikket. NA har en side der beskriver dette, men det hjælper faktisk ikke, det er fantastisk dårligt skrevet. Jeg overvejede kort, om engelsk er hovedsproget for dem der har skrevet dette. Lige da NA kom ud, fulgte jeg en tråd på Battlefronts forum, på hvor folk klagede over hvor forvirrende Commonwealth delen var. En gut fra Battlefront lavede et indlæg, hvor han (selvfølgelig) postulerede at det overhovedet ikke var svært. Han fulgte dette op med at poste et fuldstændigt ulovlig riffelkompagni, så alle kunne se hvor nemt UK delen var - total humor. Pointen er, at man vælger en Commonwealth styrke, og så skal man købe alt til denne Commonwealth styrkes points pris. Kan man ikke få det ønskede, så kan man ofte vælge at tage det som, 1st eller 8th Army support, som så igen har deres egen motivation, træningsgrad, og specialregler. Jeg skriver ofte, for nogle gange så har ens Commonwealth styrker bare ikke adgang til det ønskede support, så det skal man altså lige dobbelttjekke. Som vi også så det med tyskerne, så virker briternes Afrika del bedre, sjovere og mere gennearbejdet. Desværre ligner den britiske Italien del, lidt det som vi

allerede har set i LW; jeg syntes ikke der er det helt nye her. Det skulle da lige være, at de fleste LW britiske lister, ret nemt kan konverteres til MW Italien, og det er vel ikke så dumt igen.

Jeg må indrømme at jeg er dybt skuffet over US delen. Det er ganske enkelt en 'Ommer'. Nogle lande får en ok rabat, hvor andre ikke får noget. Det er selvfølgelig altid svært at diskutere points ændringer, men en ting kan vi vel blive enige om og det er, at hvis man ændrer et sted, så kan det havde uforudset virkning for spillet. Om der er ændret noget der tipper, ved jeg ikke, men jeg syntes nok at rabatten til Nebelwerfers er pænt langt ude, de var sgu billige nok.

Battlefront holder altså ikke hvad de lover, lad os lige tage den igen:

"We split the German and British sections into theatres, to reflect the changes in equipment and organisation as the war progressed."

Øh nej, sikke noget vrøvl - Det var måske Battlefronts intention, men det er altså ikke lykkedes. Det irriterer mig helt grænseløst; Hvorfor skal der være Tiger kampvogne, 17 pdr. kanoner og Nebelwerfers med i Afrika listerne? Kom nu ind i kampen, tag hjelmen på og kom med ned i skyttegraven. Mit ønske er, at Battlefront giver MW den samme tur som LW har fået: dvs. kampagne bøger, og så glem det med at udgive en FE for MW.